

Sygn. akt I C 1070/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy Miejskiej C.

przeciwko Z. L., A. L., N. U.

o zapłatę 2937,04 zł

I zasądza od pozwanych Z. L. i A. L. solidarnie na rzecz powoda Gminy Miejskiej C. kwotę 2937,04 zł (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści siedem złotych cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2019 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w stosunku do pozwanej N. U.;

III zasądza od pozwanych Z. L. i A. L. solidarnie na rzecz powoda Gminy Miejskiej C. kwotę 1047,00 zł (jeden tysiąc czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 1070/19

UZASADNIENIE

Powód Gmina Miejska C. w pozwie wniesionym w dniu 7 maja 2019 r. wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych Z. L., A. L. i N. U. kwoty 2937,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za zajmowany lokal mieszkalny bez tytułu prawnego w okresie od grudnia 2017 r. do marca 2019 r., w tym skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności do dnia 31 marca 2019 r. Wnosił ponadto o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Nakazem zapłaty z dnia 15 maja 2019 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie I Nc 861/19 uwzględnił powództwo w całości.

Pozwani Z. L., A. L. i N. U. wnieśli w ustawowym terminie sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, wnosząc o rozłożenia zadłużenia na raty.

Na rozprawie w dniu 25 października 2019 r. pozwana N. U. wносиła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Lokal mieszkalny nr (...) położony w C. przy ul. (...) wchodzi w skład zasobów mieszkaniowych Gminy Miejskiej C.. Zarząd nieruchomością sprawuje Towarzystwo Budownictwa Mieszkaniowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. (bezsporne).

W lokalu tym zamieszkują małżonkowie Z. L. i A. L. (bezsporne).

Począwszy od stycznia 2012 r. Z. L. i A. L. zamieszkują przedmiotowy lokal mieszkalny bez tytułu prawnego wobec wypowiedzenia im umowy najmu tego lokalu przez Gminę Miejską C. ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2011 r. (bezsporne).

Łączna wysokość odszkodowania za zajmowanie przedmiotowe lokalu bez tytułu prawnego za poszczególne miesiące w okresie od grudnia 2017 r. do marca 2019 r. wynosi 2827,82 zł, zaś wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie od wysokości odszkodowania za poszczególne miesiące do dnia 31 marca 2019 r. – 109,22 zł (zestawienie należności k. 8).

N. U. jest zameldowana w tym lokalu, jednakże nie przebywa w nim od 2010 r., zajmując inny lokal mieszkalny wraz z rodziną położony w D. gmina O. (bezsporne).

Z. L. otrzymuje zasiłek chorobowy w wysokości około 600 złotych. A. L. pracuje dorywczo jako opiekunka do dzieci. Małżonkowie L. korzystają w pomocy opieki społecznej; otrzymują zwrot należności za gaz, leki. W 2018 r. Z. L. odbywał karę pozbawienia wolności (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zestawienia należności (k. 8), wypowiedzenia umowy najmu (k. 10), umowy najmu (k. 11) oraz zeznań pozwanych Z. L. (k. 38) i N. U. (k. 38).

Powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron procesu nie kwestionowała ich mocy dowodowej, Sąd również nie znalazł podstaw do ich zanegowania.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługuje na uwzględnienie w stosunku do pozwanych Z. L. i A. L..

Zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie odpowiada wysokości czynszu, jako właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu.

Uznać zatem należy, że pozwani Z. L. i A. L., w których dyspozycji pozostaje przedmiotowy lokal mieszkalny zobowiązani jest do zapłaty na rzecz powoda Gminy Miejskiej C. jako właściciela nieruchomości odszkodowania w wysokości odpowiadającej wysokości czynszu za okres od grudnia 2017 do marca 2019 r.

Bezspornym jest pomiędzy stronami, że we wskazanym okresie pozwani Z. L. i A. L. nie płacili na rzecz powoda odszkodowania w wysokości czynszu.

Łączna wysokość odszkodowania w tym okresie wynosi 2827,82 zł, zaś wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie – 109,22 zł.

W związku z powyższym Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanych Z. L. i A. L. solidarnie na rzecz powoda Gminy Miejskiej C. kwotę 2937,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2019 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie Sąd oddalił powództwo w stosunku do pozwanej N. U.. Niewątpliwie, co przyznała pozwana N. U., jest zameldowana w przedmiotowym lokalu mieszkalnym. Bezspornym jest jednak, że w lokalu tym nie przebywa na stałe od 2010 r. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do uznania, że naruszenie obowiązku meldunkowego mogło prowadzić do uznania obowiązku pozwanej N. U. ponoszenia kosztów odszkodowania za zajmowanie lokalu. Podkreślić należy, że przepis art. 18 ust. ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego wprost wskazuje, że obowiązek uiszczania odszkodowania co miesiąc obciąża osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98 kpc, obciążając nimi pozwanych Z. L. i A. L. solidarnie, mając na uwadze, że w stosunku do nich Sąd uwzględnił powództwo w całości, a zatem jako strona przegrywająca proces zobowiązani są do zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda. Sąd zasądził zatem od pozwanych Z. L. i A. L. solidarnie na rzecz powoda Gminy Miejskiej C. kwotę 1047,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym 147,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Odnosząc się do wniosku pozwanych Z. L. i A. L. o rozłożenie należności na raty, wskazać należy, że niewątpliwie, wniosek taki - co do zasady - uznać należy za dopuszczalny. Stosownie bowiem do art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzony świadczenie.

W niniejszej sprawie pozwani Z. L. i A. L. wskazali przyczynę braku zapłaty wynikającą z ich niskich i nieregularnych dochodów. Jak słusznie jednak podkreśla się w orzecznictwie, ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V ACa 620/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie I ACa 242/12). Pozwani, pomimo deklarowanej chęci spłaty zadłużenia w ratach, przez okres od otrzymania odpisu pozwu, tj. maj 2019 r. nie zaspokoiili roszczeń powoda chociażby w części, co zapewne jest wynikiem ich złej kondycji finansowej, nawet pomimo udzielanego im wsparcia finansowego przez opiekę społeczną. Powyższe okoliczności powodują daleko idący sceptycyzm co do rzeczywistej woli i możliwości spłaty zobowiązania w ratach i w ocenie Sądu mają na celu jedynie - niezaskądzone na uwzględnienie - odroczenie spłaty powstałych zobowiązań. Sąd nie neguje trudnej sytuacji finansowej pozwanych, jednakże brak jest związku pomiędzy rozłożeniem na raty należnej powodowi kwoty a poprawą ich trudnej sytuacji.